

samfundet eller ej. Et medmenneske skal aldrig høre eller have hæftet på sig – og da slet ikke herfra – at det er en belastning for samfundet.

Kristendemokraterne er grundlæggende positive over for de mange gode tanker og hensigter i forslagene, og vi ser frem til en god udvalgsbehandling, hvor vi forhåbentlig kan forhandle os til rette vedrørende initiativer trin for trin, således at det herefter bliver lidt lettere at være handicappet borger i Danmark.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører for forslagsstillerne til B 103.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil forsøge at samle lidt op på begge forslag, da de jo er lidt overlappende, som det er fremgået af debatten i dag, men først og fremmest tak for debatten.

Hvis jeg starter med DS 3028, må vi jo sige, at det har været en smule forvirret debat, fordi der tilsyneladende har været tale om, at vi har diskuteret forskellige ting, om jeg så må sige. Som jeg har hørt debatten i dag, har de forskellige partier, der støtter forslaget, forsøgt på alle mulige områder at åbne døren for regeringen til en forhandling.

Vi har sagt, at man kunne forestille sig, at der var en obligatorisk del og en frivillig del. Vi har sagt, at man kunne gå et stykke ad vejen. Vi har sagt, at man kunne overveje at starte med at tage visse typer bygninger og ikke tage etagebygninger med. Vi har i og for sig gjort alt, hvad vi overhovedet kunne for at vise, at det her forslag ikke er et drilleforslag, ikke er et overbudsforslag, men faktisk er et reelt ønske om at gøre noget ved det kæmpe problem, som manglende tilgængelighed for handicappede i det her samfund rent faktisk er.

Jeg tror, jeg kan sige på alle forslagsstilleres vegne, både på det ene og det andet beslutningsforslag, at vi meget håber, når nu ministeren kommer til, at han også vil modtage det i den ånd og give os nogle tilsagn om, at vi kan fortsætte debatten med henblik på rent faktisk at nå nogle resultater.

Kl. 20.25

Så vil jeg gerne også kvittere for, at man i B 115 har gjort lidt mere ud af at beskrive nøjagtigt, hvordan man kunne virkeliggøre DS 3028 og gøre den retligt bindende, også givet mere plads, end vi har brugt i vores beslutningsforslag. Vi kan fra radikal side til fulde tilslutte os

de forskellige løsningsmodeller, der er sat op fra de andre partiers side – hermed sagt for en god ordens skyld.

Så er der de andre forslag i B 103, som er fremsat af Det Radikale Venstre.

Det er vores helt grundlæggende opfattelse, at Danmark aldrig har taget konsekvensen af, at vi afskaffede særfor sorgen i starten af 1980'erne. Vi har simpelt hen aldrig for alvor fået skabt det åbne samfund, som det kræver. Det vil jeg gerne sige helt ærligt og åbent, at det synes jeg at vi kan klandre skiftende regeringer for i de sidste 20-25 år.

Jeg må også sige, at det godt kan ærgre De Radikale lidt, at netop som vi under den sidste regering var ved at have sat arbejdet på skinner – havde sat en kortlægning i gang af boligproblemetets omfang, havde fået skabt en standard, som vi var på vej til at gøre retligt bindende, havde afsat en pulje på 250 mio. kr. til at gøre stationer og andre trafikale knudepunkter mere tilgængelige osv. – fik vi regerings skiftet, og dermed blev det hele sat i stå.

Vel er det rigtigt, at der i de sidste år er sket en række tiltag, men som det allerede er blevet sagt, er langt de fleste sket i samarbejde med eller efter krav fra oppositionen, men det er dog sket, også med regeringens medvirken. Jeg vil også sige, at i alle de forlig, som vi er indgået i på det her område, har vi udtrykkeligt hver eneste gang gjort opmærksom på, at vi indgik det, fordi det var et stykke ad vejen, men at vi gerne ville gå længere og vi ville forbeholde os ret til at gå længere.

Om kortlægning af det samlede boligbehov må jeg sige, at jeg ikke kan forstå, at man kan være imod en sådan kortlægning. Den eneste motivation, jeg kan se – det er ikke særlig pænt sagt, men jeg kan bare ikke se anden motivation – er, at man er bange for resultatet af en sådan kortlægning, nemlig den skrigende modsætning imellem tilgængelige boliger og det reelle behov i gruppen af handicappede.

Vi foreslår så, at man – for det tror vi er et minimumssats – går i gang med de første 1.000. Det er rigtigt, som hr. Keld Albrechtsen siger, at vi foreslår at lade Landsbyggefonden gå ind, men man skal huske på, at mange lejere jo er handicappede, og at de har bidraget til Landsbyggefonden.

Vi synes, det er et ædelt formål. Det er jo ikke sådan, at vi vil udbetale socialhjælp fra Landsbyggefonden. Vi vil netop bygge boliger. Vi vil bare gerne bygge boliger, der også kan benyttes